

РЕШЕНИЕ

№ 2988

гр. София, 17.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилка

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **6806** по описа за **2010** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 08.01.2010 г. по н.а.х.д. № 4040 / 2009 г., Софийски районен съд, НК, 107 състав е отменил Наказателно постановление /НП/ № 23756 от 09.03.2009 г., издадено от Зам.началник Отдел „Пътна полиция” при С., в частта му, с която на Г. Н. Д. са наложени кумулативно административни санкции глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС на основание чл.157, ал.1 т.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл.103 от същия закон, и е оставил без разглеждане постановлението в останалата му част по отношение на нарушения по чл.6, т.1, пр.3 от ЗДвП и по чл.137а, ал.1 от ЗДвП.

Постановлението е отменено в частта му по отношение на нарушението по чл.103 от ЗДвП с мотив, че не е установено авторството на нарушението, както и че не е ясно описан какъв е бил даденият със стоп-палката сигнал.

Срещу постановеното решение в отменителната му част е постъпила касационна жалба от С., чрез процесуален представител, в която се моли

решението да бъде отменено като неправилно, съответно да бъде потвърдено процесното наказателно постановление. Излагат се съображения за това, че в АУАН изрично е посочено, че сигналът е бил ясен и своевременно подаден със стоп-палка по образец МВР, а в НП нарушението е описано по начин, достатъчен да разбере нарушителя какво нарушение е извършил.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител, оспорва жалбата, като обръща внимание, че в нея изобщо не се съдържат аргументи срещу мотивите на СРС за липса на доказателства за авторството на нарушението.

Представителят на С градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, от надлежна страна и в законоустановения срок.

Административен съд С. – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото писмените такива, представени с наказателното постановление, приел е всички посочени от страните в процеса и е изслушал е свидетелски показания. Пред настоящата съдебна инстанция се са представени нови от допустимите по чл.219 от АПК писмени доказателства.

Настоящият състав не споделя аргументите на първоинстанционния съд, че сигналът със стоп-палката не е ясно описан. След като лицето при връчване на акта е записало във възраженията си, че не си спомня да е било „спирано от органите на КАТ”, очевидно е разбрало какъв е бил описания в АУАН сигнал.

В същото време и касационната инстанция приема липсата на установено и доказано авторство на нарушението, поради което не може да бъде ангажирана административно – наказателната отговорност на г-н Д..

В съдебното производство е установено, че автомобилът е бил предаден преди реалното подписване на договор за покупко продажба на новия

собственик, който не си спомня дали е управлявал автомобила на тази дата или го е предоставил на трето лице. Освен това свидетелските показания на полицейския служител И, че мъжът, управлявал автомобила, е на видима възраст около 35 години, при положение, че г-н Д. е на 58 г., опровергават констатациите по АУАН, че последният е управлявал автомобила при извършване на нарушението.

Административно – наказателната отговорност е лична, свързана е с извършване на конкретно нарушение от конкретно лице, като за да бъде подведено последното под отговорност, следва по безспорен начин да бъде установено както извършването на съответното нарушение чрез изпълнение на посоченото в състава на правната норма изпълнително деяние, така и авторството на това деяние, съответно вината на извършителя му.

Без установяване на горните обстоятелства, налагане на административна санкция по предположение, поради вероятността едно лице да е управлявало МПС на процесната дата, тъй като то фигурира в регистрите като негов собственик, е недопустимо.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е мотивирано, съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК, поради което и твърдението на касатора за незаконосъобразност е неоснователно.

На основание чл.221, ал.1 и ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд С. – град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.01.2010 г. по н.а.х.д. № 4040 / 2009 г. на С районен съд, НК, 107 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.